

er altsaa Formaalet med det foreliggende Lovforslag, hvis økonomiske Rækkevidde er angivet til at andrage for Statskassen 600,000 Kr. aarlig i Rentetilskud i de første 8 Aar eller ca. 600,000 af de ca. 30 Mill. Kr., der af Pengeinstitutterne stilles til Raadighed til det i Loven omhandlede Formaal, hvortil saa kommer et Tillæg for de Laan, der ad andre Veje ydes i samme Øjemed. I denne Forbindelse er der i øvrigt Anledning til at pege paa, at vi har Pengeinstitutter, der normalt praktiserer en ret betydelig Laanevirksomhed til Kommunerne, og som maa antages vedblivende, ogsaa efter denne Lovs Vedtagelse, uden om Laanekassen at ville fortsætte en saadan direkte Udlaansvirksomhed. Men hvad enten det Beløb, som angiver den finansielle Rækkevidde af det foreliggende Lovforslag, andrager 600,000 Kr. aarlig i 8 Aar, eller det ved Laan udenom den kommunale Laanekasse kan komme til at overstige dette Beløb ret væsentligt, saa forekommer det mig ikke, at dette Beløb kan rejse finansielle Betænkeligheder, allermindst naar det maales med de Millionsummer; vi her paa Rigsdagen er blevet trænet til at manøvrere med paa de af Krigssituationen skabte Undtagelseslove. Jeg mener endog, at det paagældende Beløb vil være særdeles vel anvendt. Jeg ser saaledes paa det, at de Foranstaltninger, der omhandles i Lovforslaget, vil være af ret betydelig Rækkevidde med Hensyn til Besværgelse af Arbejdsløsheden. Det er jo i Lovforslagets Motiver udtalt, at denne Laanevirksomhed særlig skal tage Sigt paa saadanne Arbejder, hvor en væsentlig Del af Udgifterne udredes i Form af Arbejds løn, og det er ogsaa Hensigten, at en dertil sigtende Bestemmelse skal optages i Laanekassens Vedtægter. Jeg er ikke kompetent til bestemt at dømme om, hvor stor en Del af de paagældende Udgifter der bør regnes at blive udredet i Form af Arbejds løn, men naar henses til, at det jo ikke alene er Byggeforanstaltninger, her omhandles, men ogsaa Jordarbejder o. s. v., saa skulde jeg tro, at det ikke vil være overdrevent at regne, at i alt Fald noget som Halvparten af det her omhandlede Beløb vil blive udredet i Form af Arbejds løn. Har jeg Ret heri, og hvis blot de af Pengeinstitutterne til Raadighed stillede 30 Mill. Kr. medgaar til disse Arbejder, vil der blive udredt ca. 15 Mill. Kr. i Arbejds løn, og af 15 Mill. Kr. kan der jo udredes mange Ugelønninger, enten man regner med den ene eller den anden Ugelønningssats. Og skulde det maaske i

Tidens Løb vise sig, at Rammen var for snæver, at der tiltrængtes en Udvidelse, at der var Opfordring til at gaa videre ad denne Vej, saa vil der altid være Adgang til at forelægge Sagen for Rigsdagen til fornyet Prøvelse. Den Tid, den Sorg.

Det vil af de Udtalelser, jeg her har fremført, været klart, at mine Partifæller og jeg meget gerne slutter os til Lovforslaget, saaledes som det er forelagt, og altsaa kan anbefale det til velvillig og hurtig Fremme.

Christiansen: Det Lovforslag, som Regeringen har fremsat, er jo blevet modtaget med Velvillie og Imødekommen af alle de Grupper, hvis Repræsentanter nu har haft Ordet, og jeg skal derfor kun kort sige, at vi fra vor Side selvfølgelig med Tilfredshed ser paa dette Forslag og gerne bringer Regeringen en Tak for, at det saa hurtigt er fremkommet, efter at denne Misère paa Arbejdsmarkedet var indtraadt. Det er jo rigtigt, som den ærede sidste Taler sagde, at dette, at der stilles Midler til Raadighed til at afhjælpe Arbejdsløsheden gennem Arbejde, sikkert er den bedste Form for Hjælp, og Spørgsmaalet er jo kun, om det vil lykkes at fremskaffe Materialier til de Arbejder, som Loven forudsætter skulde sættes i Gang. Det er jo allerede nu saaledes, at det ved mere komplicerede Byggeforetagender kniber i meget høj Grad med visse Dele, men til andre, mindre komplicerede Foretagender — og dertil regner jeg ganske almindelig Boligopførelse — vil det antagelig lykkes at fremskaffe de nødvendige Materialier, saaledes at Arbejdet kan fremmes. Og her er jo et udstrakt Virkefelt for alle Byer, fordi det er en Kendsgerning, at der i alle Byer er Boligvanskeligheder for den almindelige Befolkning, og at der over hele Landet trænges stærkt til Opførelse af Beboelseslejligheder. Derfor hilser jeg Lovforslaget med Glæde, saa meget mere som det jo udstrækkes til ogsaa at omfatte en Rentelettelse for de Laan, som Kommunerne er i Stand til at skaffe ad anden Vej til Fremme af lignende Foretagender, saaledes at man ikke er begrænset til det Beløb, som Bankinstitutterne her har stillet til Raadighed. Og det er vist saaledes, som den ærede sidste Taler forudsatte, at en hel Del Laaneinstitutter mener sig bedre i Overensstemmelse med deres Statutter og de Regler, hvorefter de arbejder, naar de laaner direkte til Kommunerne, frem for at gaa ind som Partihavere i denne samlede Laaneforretning.